

Bóng Mưa

Người con gái trở bàn tay ngà ngọc
nàng khoe ai hay trần trở một mình?
Lợi dụng núp mưa, tôi đứng lại nhìn
(nhìn mưa thôi chớ không dám nhìn ai cả...)

Người con gái có mắt buồn như lá
có đôi môi màu đỏ một trái tim
tàn cây tôi núp mưa không là cây sim
không có trái nào giống đôi môi người ấy...

Mưa bay bay. Có vài giọt tung tăng nháy
tôi ước chi nàng đừng hơn tuổi mười lăm
tôi nhớ làm sao hoa phượng vĩ đêm Rằm
dòng sông Thu mở đầu mùa tha thiết...

Tôi không nghĩ chim của trời bay biệt
đền cho tôi dòng nước chảy qua cầu
Người con gái kia buồn chi ngồi cúi đầu
bên cửa sổ gió hành lang lạnh ngắt?

Mưa từ đâu? Chắc mưa từ xa lắc
và tôi cũng đang về xa lắc tuổi thanh niên?
Tôi nhớ hai bàn tay của ai đó thật hiền
tôi nhớ hai bàn tay của ai phúc hậu...

Tôi thả hồn tôi bay bay bay không đậu
hai bàn tay nàng hay lá cờ bay?
Nghĩ như vậy đi cho mình còn thơ ngây
tin bốn bốn năm qua chỉ một ngày giả tưởng!

*Ôi hành lang của ai mà gió cuốn
tôi bay vào chải mượt tóc thu dung
tôi hôn hai bàn tay xinh từng cánh sen hồng
tôi để lại một hạt mưa trên ngón tay áp út...*

Trần Văn Lệ